

عنوان مقاله:

اثر بخشی رویکرد ارتباطی ستیر بر تعارضات زناشویی و انطباق پذیری

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های روان شناسی بالینی و مشاوره، دوره 3، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

منصور سودانی - استادیار گروه مشاوره دانشگاه شهید چمران اهواز

علی امیری مقدم - کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه شهید چمران اهواز

مهناز مهرابی زاده هنرمند - استاد گروه روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، بررسی اثر بخشی رویکرد ارتباطی ستیر بر تعارضات زناشویی و انطباق پذیری در زوجین ارجاعی به شعب شوراهای حل اختلاف شهر اهواز بود. این پژوهش تجربی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل است. نمونه پژوهش شامل 24 زوج بود که از میان 36 زوجی که به فراخوان محقق پاسخ مثبت داده بودند، به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. این 24 زوج به صورت تصادفی به دو گروه مساوی؛ گروه آزمایش و کنترل، گمارده شدند. مداخله به شیوه گروهی، طی 8 جلسه بر روی گروه آزمایش اجرا شد. ابزار مورد استفاده در این پژوهش شامل پرسشنامه تعارضات زناشویی و انطباق پذیری بود که زوج ها در مرحله پیش آزمون و پس آزمون به سیوالات آنها پاسخ دادند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از کواریانس چند متغیری (MANCOVA) استفاده شد. نتایج نشان داد که، بین گروه آزمایش و کنترل از لحاظ تعارضات زناشویی و انطباق پذیری تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0/001$). بنابراین رویکرد ارتباطی ستیر باعث کاهش تعارضات زناشویی و افزایش انطباق پذیری زوج های گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل شده است.

کلمات کلیدی:

تعارضات زناشویی، انطباق پذیری خانواده، رویکرد ارتباطی ستیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722932>

